

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 153/20

Luxemburg, 3 december 2020

Conclusie van de advocaat-generaal in zaak C-337/19 P
Commissie / België en Magnetrol International NV

Taxrulings: Volgens advocaat-generaal Kokott heeft de Commissie de Belgische praktijk van neerwaartse aanpassing van de winsten van multinationale groepen van vennootschappen terecht als steunregeling aangemerkt

Volgens haar moet het tegengestelde oordeel van het Gerecht worden vernietigd en dient het Gerecht zich opnieuw over de beroepen van België en Magnetrol International uit te spreken

Van 2004 tot 2014 heeft de Belgische fiscus door middel van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken (*taxrulings*) de belastbare winsten van in totaal 55 binnenlandse vennootschappen die tot multinationale groepen behoorden neerwaarts aangepast, een praktijk die ook wel „belastingvrijstelling van overwinst” werd genoemd. Daarbij heeft de fiscus zich gebaseerd op een bepaling van het Belgische Wetboek van de inkomstenbelastingen die het mogelijk maakte om, in overeenstemming met het internationaal aanvaarde arm’s-length- of zakelijkheidsbeginsel, de winst tussen twee verbonden vennootschappen te herzien, indien de tussen hen overeengekomen voorwaarden niet dezelfde waren als die welke tussen onafhankelijke vennootschappen zouden zijn overeengekomen.

Volgens de Commissie werden de vergoedingen voor prestaties tussen twee verbonden vennootschappen niet opnieuw beoordeeld aan de hand van het arm’s-length-beginsel, zoals bepaald in het Wetboek van de inkomstenbelastingen, maar heeft de Belgische fiscus de winst van een in een „grensoverschrijdende groep” opgenomen vennootschap los van dergelijke prestaties vergeleken met die van een stand-alone-vennootschap. Daarbij werd een raming gemaakt van de hypothetische gemiddelde winst die een stand-alone-vennootschap met vergelijkbare activiteiten in vergelijkbare omstandigheden kon worden verwacht te maken. Dat bedrag werd vervolgens in mindering gebracht op de winst die de betrokken tot een internationale groep behorende Belgische vennootschap daadwerkelijk had geboekt. Het verschil resulteerde in de overwinst, waarvoor een belastingvrijstelling gold die door middel van een voorafgaande beslissing in fiscale zaken kon worden gegarandeerd.

Om deze voorafgaande beslissing in fiscale zaken te kunnen verkrijgen, was het voldoende dat een verzoek daartoe werd ingediend en dat de winst verband hield met een nieuwe situatie, zoals een reorganisatie die leidde tot de verplaatsing van een „central entrepreneur” naar België, de creatie van werkgelegenheid of investeringen. De Belgische fiscus heeft zelfs reclame gemaakt met deze mogelijkheid van belastingvrijstelling van overwinst.

Bij besluit van 11 januari 2016¹ heeft de Commissie vastgesteld dat deze praktijk van de Belgische fiscus een steunregeling² vormde die onverenigbaar was met de interne markt en die bovendien op onwettige wijze ten uitvoer was gelegd, aangezien zij niet bij de Commissie was aangemeld.

¹ Besluit (EU) 2016/1699 van de Commissie betreffende de staatssteunregeling inzake vrijstelling van overwinst SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) door België ten uitvoer gelegd (PB 2016, L 260, blz. 61).

² In de zin van artikel 1, onder d), van verordening (EU) 2015/1589 van de Raad van 13 juli 2015 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 108 van het VWEU (PB 2015, L 248, blz. 9).

Bovendien gelastte de Commissie de terugvordering van de verstrekte steun van de begunstigden, waarvan de definitieve lijst later door België diende te worden opgesteld.³

Naar aanleiding van beroepen die waren ingesteld door België en Magnetrol International, heeft het Gerecht van de Europese Unie het besluit van de Commissie bij arrest van 14 februari 2019⁴ nietig verklaard. De vaststelling van de Commissie dat er sprake was van een steunregeling, was volgens het Gerecht onjuist. De Commissie had met name niet alle vastgestelde voorafgaande beslissingen in fiscale zaken getoetst, maar alleen een streekproef. Daarom had zij volgens het Gerecht niet bewezen dat de Belgische fiscus in alle voorafgaande beslissingen in fiscale zaken stelselmatig dezelfde benadering had gevolgd.

De Commissie heeft hogere voorziening ingesteld tegen het arrest van het Gerecht. België heeft incidenteel hogere voorziening ingesteld. Het betoogt dat het Gerecht ten onrechte heeft geoordeeld dat er geen sprake was van inmenging in zijn fiscale bevoegdheid.

In haar conclusie van vandaag stelt advocaat-generaal Kokott het Hof voor om het arrest van het Gerecht te vernietigen, aangezien de Commissie in haar besluit toereikend uiteen heeft gezet dat de Belgische praktijk inzake de neerwaartse aanpassing van de winsten van een multinationale groep van vennootschappen voldoet aan de voorwaarden van een „steunregeling”.

Bij wijze van inleiding wijst de advocaat-generaal erop dat het er in het kader van deze hogere voorziening niet om gaat of de litigieuze voorafgaande beslissingen in fiscale zaken daadwerkelijk, zoals de Commissie heeft vastgesteld, verboden steun vormen. Veeleer gaat het om de vraag of, en zo ja onder welke voorwaarden, de Commissie een groot aantal van dergelijke voorafgaande beslissingen in fiscale zaken „als pakket” kan aanvechten als steunregeling. De grote praktische betekenis van deze vraag blijkt onder meer uit de omstandigheid dat het hier gaat om een proefproces. 28 andere beroepen van begunstigden van de vermoedelijke steun zijn op dit moment geschorst.

Wat de eerste van de drie voorwaarden voor het bestaan van een steunregeling betreft, namelijk dat er sprake is van een regeling, heeft het Gerecht, anders dan de Commissie stelt, weliswaar niet uitgesloten dat een vaste administratieve praktijk een dergelijke regeling zou kunnen vormen (het heeft enkel vastgesteld dat de Commissie geen vaste administratieve praktijk heeft aangetoond), maar het heeft te strikte juridische eisen gesteld aan de verplichting om een toereikend bewijs te leveren.

Volgens de advocaat-generaal kan de Commissie zich, om te bewijzen dat er sprake is van een vaste administratieve praktijk, ook baseren op een steekproef. Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, heeft de Commissie in haar besluit toereikend uiteengezet dat de steekproef in zijn geheel representatief was en dus volstond als bewijs van een vaste administratieve praktijk. Het Gerecht heeft eveneens ten onrechte geoordeeld dat niet was voldaan aan de twee andere voorwaarden voor het bestaan van een steunregeling (namelijk dat er geen verdere uitvoeringsmaatregelen nodig zijn en dat de begunstigden op een algemene en abstracte wijze zijn omschreven).

Advocaat-generaal Kokott stelt voor de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht. Het Gerecht moet namelijk nog beoordelen of de voorafgaande beslissingen in fiscale zaken inzake de neerwaartse aanpassing van de winst staatssteun zijn en of de terugvordering van de vermeende steun schending oplevert van met name het legaliteitsbeginsel en het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen.

³ In de bijlage bij het besluit worden echter al 55 begunstigden genoemd, waaronder Magnetrol International NV, Soudal BV, Esko-Graphics BVBA, Flir Systems Trading Belgium BVBA, Anheuser-Busch InBev SA/NV, Ampar BVBA, Wabco Europe BVBA, Atlas Copco Airpower NV, Atlas Copco AB en Celio International NV.

⁴ Arrest van het Gerecht van 14 februari 2019, België en Magnetrol International/Commissie ([T-131/16 en T-263/16](#); zie ook perscommuniqué [nr. 14/19](#)).

De incidentele hogere voorziening van België is volgens de advocaat-generaal niet-ontvankelijk. Volgens haar heeft België geen procesbelang, aangezien ofwel de hogere voorziening van de Commissie wordt afgewezen, waardoor de nietigverklaring van het litigieuze besluit – geheel zoals België wenst – in kracht van gewijsde gaat, ofwel de zaak door het Hof wordt terugverwezen naar het Gerecht. In dat laatste geval zou het Hof zich pas in het kader van een latere hogere voorziening uitspreken over de overwegingen van het Gerecht betreffende de fiscale bevoegdheid van de lidstaten.

NOTA BENE: De conclusie van de advocaat-generaal bindt het Hof van Justitie niet. De advocaten-generaal hebben tot taak, in volledige onafhankelijkheid het Hof een juridische oplossing te bieden voor het concrete geschil. De rechters van het Hof beginnen vandaag met de beraadslagingen over het arrest, dat op een latere datum zal worden gewezen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) wordt gepubliceerd op de website CURIA op de dag waarop de conclusie wordt genomen.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170